

вълнение въ градътъ ни, и едни скърбятъ за тѣзи нещастия, а други въ раздражението си заплашватъ съ отиѣшение на християнскитѣ селения. Ний незнаемъ до колко е вѣрно това що отдаватъ на рѣченнитѣ стражи, но като се туря то за причина на нещастия, които могатъ да послѣдватъ, не можемъ да не пристанемъ на предложението на нѣкои отъ по благоразумнитѣ ни съграждани мюсулмани, които желаятъ щото чрѣзъ васъ да се извѣсти това на тамошнитѣ военни власти, които може и съвсемъ да незнаятъ за това, което се отдава на тѣхнитѣ стражи и което излага на опасностъ цѣлото население. Умолявате се прочее, ако ви е възможно и достъпно и ако вжидате за добръ едно таквовъ съобщение да го извѣстите на принадлежнитѣ власти и съ туй ще задължите премного, както нашитѣ съжители мюсулмани, тѣй и насъ вашитѣ приятели.“

Ески-Загра,

За Ст. Каз. Съвѣтъ

9-й Юлий 1876 г. Архіер. П. Икономъ П. Стефанъ.

Направеното въ тѣзи форма писмо, било предадено отъ първенцитѣ на Г. Коларова, комуто поръчали да го задържи у себе, а устно да изложи за намѣрението на турцитѣ. Турската власть дала на Коларова и двѣ заштита, които отъ страхътъ на руситѣ или пакъ на гражданитѣ турци още въ града се отстранили и Коларовъ самъ потеглилъ. Надъ с. Дервентъ той срещналъ до 100 д. казаци, които го забрала съ себе и завели на Чанакчийскитѣ бани гдѣто се намиралъ ген. Столѣтовъ. Последний изслушалъ Коларова, питалъ го за турската войска, за нѣкои мѣстности, а по едно врѣме пристигналъ изъ Ст.-Загора и даскалъ Славчо.

На 10-й сутренъта гражданитѣ испратили Стамо Х. Вълчевъ и Тодораки Х. Георгиевъ да помолятъ Столѣтова по-скоро да трѣгне за Ст. Загора, нѣ като приближили около банитѣ, тѣ го срѣщнали на пѣтя съ авангардията. Въ това врѣме нѣкои отъ турцитѣ се събрали при р. Бедечка и рѣшили да нападнатъ най-първо на българската махала Акарджа. Въ ч. около 4, Столѣтовъ съ Казанскій драгунскій полкъ пристигналъ въ Ст. Загора и спрѣлъ се на мѣстността „Бадемликъ“, гдѣто българското население съ голѣма радостъ го посрещнало. Мжжетѣ като нѣмали калпаци, а съ фесове неискали да се яватъ, тѣ превързали бѣли кръпи на главитѣ си, така сѣщо и турцитѣ съ бѣли кръпи се представили. Столѣтовъ заповѣдалъ на по-